

[Anden Næstformand.]

- b) Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere.
- c) Forslag til Lov om Opkrævning af Skatter m. m.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁵.

89de Møde.

Onsdag den 6. Marts Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato anmoder Ministeren for Sundhedsvæsen om, at der for den fra 1. April d. A. løbende 4-aarige Valgperiode maa blive foretaget Valg af 2 Medlemmer til Overværgeraadet i Stedet for henholdsvis Medlem af Landstinget Frk. Marie Christensen og Medlem af Folketinget Kammersgaard.

Jeg har modtaget en paa Dansk Arbejdsmands Forbunds 19de ordinære Kongres vedtagen Henvendelse indeholdende en Protest mod det her i Tinget vedtagne Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Henvendelsen, hvoraf trykte Eksemplarer vil blive omdelt, vil blive tilstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Eneste Sag paa Dagsordenen var:

- Fortsettelse af første Behandling af a) Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring, b) Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere, c) Forslag til Lov om Opkrævning af Skatter m. m.*

Forhandlingen genoptoges.

N. P. Jensen: Lige fra min politiske Barndom har den Tanke, der er fremme her, Gennemførelsen af en Folkeforsikring, haft min allerstørste Interesse, og det var med

ikke ringe Beklagelse, at jeg i 1922 saa den nuværende Aldersrentelov blive gennemført i den Form, den fik, fordi det stod for mig, som om det var et Skridt bort fra det, som Folk igennem mange Aar havde krævet, og bort fra den Vej, som jeg mener er den rigtigste Vej til Gennemførelse af en Forsorg for de gamle. Jeg var derfor ogsaa den Gang med til her fra denne Plads at henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage det Spørgsmaal op, om der dog ikke indenfor en overskuelig Fremtid skulde være Mulighed for at vende tilbage til den opgivne Tanke om en Folkeforsikring. I de forløbne Aar har Diskussionen om dette Spørgsmaal gaaet sin Gang ude over Landet, og jeg tror ingenlunde, at Tilslutningen til selve Folkeforsikringstanken er ringere, end den var, før den nuværende Aldersrentelov blev gennemført. Jeg indrømmer, at det, som den højtærede Indenrigsminister har gjort opmærksom paa, i de økonomisk vanskelige Tider, som vi har, kan blive overordentlig vanskeligt at faa gjort Begyndelsen til Gennemførelsen af en Folkeforsikring, men paa den anden Side mener jeg, at der nødvendigvis maa gaa saa lang Tid fra det Tidspunkt, da Spørgsmaalet sættes til Diskussion her paa Rigsdagen, til Sagen er moden til Gennemførelse, og endnu mere Tid, inden den bliver endeligt gennemført, at det er paa Tide, at Spørgsmaalet tages op til ny og grundig Overvejelse. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg hilser med Glæde, at Spørgsmaalet er draget frem her, og selv om jeg ingenlunde tror, at den her antydede Vej i det hele og store er farbar, anser jeg det dog for givet, at naar Spørgsmaalet en Gang er sat paa Dagsordenen, vil det vanskeligt kunne gaa ud igen, før der dog i alt Fald er gjort et energisk Forsøg paa at vende tilbage til Folkeforsikringstanken.

Da Sagen nu er kommet paa Dagsordenen, vil jeg gerne have Lov til i korte Træk at gøre Rede for de Hovedsynspunkter, jeg gennem mere end 20 Aars hyppig Tilbagevenden til denne Sag er kommet til at anlægge, og gøre Rede for de Veje, som jeg tror, maa betrædes, hvis det skal lykkes at faa Folkeforsikringen gennemført her i Landet.

Det staar for mig som den første Grundbetingelse for at komme tilbage til Folkeforsikringstanken, at Forsikringen kommer til at hvile paa saa bred en Basis som overhovedet muligt. Det vil med andre Ord sige, at vi skal have saa mange ydende som muligt i Forhold til det Antal nydende, der vil blive.

Lad mig gaa ud fra — uden i nogen